

בייצור במלוא הקיטור, טרב להצטרף אל הקרטל של מפעלי הזכוכית, שניסה לתכנן את חלוקת הייצור והשווק. הוא דחה אפילו הצעה מושכת של דמי שב ואל תעשה במקרה של סגירת המפעל.

אולם את אשר לא עשו הפיתויים, עשה הזמן. בשבועות האחרונים הממוטט שוק הזכוכית בארץ כליל — ופנחס לינק היה זקרבן הראשון: מאה טועלי קריסטל פוטר, רו, ובמקום נשאר רק שומר, לשמור על שארית הפליטה.

חוק

אל תשאלו את הרב

בשב ע שעבר היה דומה כי האי קפריסין יהיה חשוב לזוגות הישראליים, העומדים להינשא, לא פחות מאשר חשובה העיירה המדברת רינו לאמריקאים השואפים להתגרש; זו הפעם הראשונה בחולדות חוקי הנישואין הקשוחים של ישראל, שמשדר הפנים אישר תעודת נישואין אורחית, חתומה עלידי משל מחוז לימאסול, אשר הוצאה ללואיס גיוף גריבטו ואליס אמאר.

לואיס, אחד מאנשי חיליהם האמריקאי השומרים על שגרירות ארצם בתל-אביב, היה נוצרי. אלים היתה יהודיה. אולם עובדה פשוטה זו לא מנעה את השניים מלהתאהב זה בזה, לתכנן נישואין. אבל הרבנות חילסה את התוכנית כהרף עין. נישואי תעודות? לעולם לא! או שהוא יתגרר, או שאת תחצנריו, אמר אחד הפקידים לאליס.

לזוגות צעירים, שער, לבני הזוג לא היה כל חשק להמיר את דתם. הם מצאו מוצא טוב יותר, החליטו להצמיד את השלטונות הישראליים בפני עובדה קיימת: לואיס לקח את אלים לטיול קצר לקפריסין. הם נכנסו למשרד מושל-המחוז בלימאסול, יצאו משם כעבור רבע שעה כשהם נשואים. הם היו משוכנעים כי הקיץ הקץ על כל צרותיהם.

הצרות לא חסלו. בשובם לישראל סירב משרד-הרישום לשנות את מצבה המשפטית של אלים בתעודת-הזהות שלה: "היכן אישור הרבנות?"

עורך-הדין הנמרץ משה מירון, אליו פנה הזוג הצעיר, היה משוכנע כי אין צורך בכל אישור. "ישנה אימרה יהודית עתיקה", אמר מירון, "אל תשאלו את הרב — והוא לא יגיד לא". הוא טען כי העניין נמצא אך ורק בתחום סמכותו של משרד-הפנים, לא בתחום סמכותה של הרבנות, ניהל חליפת-מכתבים מסועפת עם משרד-הפנים והיועץ המשפטי, חיים כהן, ההתכתבות לא הביאה בתחילה כל תוצאות של ממש.

התוצאות לא נראו באופק גם כאשר הועבר לואיס חזרה לארצות-הברית. אלים נשארה בישראל, חיכתה לאשרה אמריקאית — ולהולדת ילדה הבכור.

חוסר-ההוצאות אילץ את מירון להטיל על השולחן את הקלף המכריע: הוא שיגר מכתב דחוף לשר-הפנים ישראל רוקח, הודיע כי אם לא יקבל תשובה חיובית עד ה-7 לנובמבר, יפנה אל בית-הדין הגבוה לצדק בבקשת צו-על-תנאי, ידרוש מן השר להפוע ולבהיר את המצב.

האולטימטום נשא פרי. בשבוע שעבר, כאשר ישב מירון להכתוב למזכירתו בקשה לצו-על-תנאי, הביא הדובר מעטפה מעוטרת בחותמת רשמית: רוקח אישר סופית את השינוי במצבה המשפטית של אלים.

היתה זו פירצה קטנה בחומה המוצקת של חוק הנישואין המפגר. אולם עורכי-דין רבים קיוו השבוע כי הפירצה תהפוך לשער נרחב, בו יעברו מאות זוגות ישראליים.

אגודות

פריצת האגודות

משך חצי השנה האחרונה כיתתה קבוצת אנשים את רגליה ממשרד למשרד במטרה לארגן גרעין לאגודה חדשה. לא היתה זאת אגודה מקצועית או פוליטית: הקבוצה כללה אנשים בני כל המקצועות החופשיים — שופט, טיפ, עורכי-דין, רופאים, עובדים סוציאליים — וכל המשלגות. היתה זו אגודה לשיקום האסיר והעבדן. האגודה למען האסיר לא היתה מוסד חדש בישראל. עוד בתקופת המנדט פעלה אגודה

כנסת סקירת העיתונות

בראשית השבוע זנח משה שרת את חיר כוכי הקואליציה של ערב בחירות (ראה לעיל). יצא בחליפתו הכחולה הקבועה לבינין פרימן הירושלמי, קרא בעברית נמרצת ביותר נאום על מדיניות החוץ הישראליה, סתיו 1954.

בנאום דיפלומטי מאוד, שתורגם מראש ל-אנגלית וחולק בין עתונאי החוץ המעטים ש-באו לכנסת, התעלם שרת מבעיית הרעת היחסים עם ארצות-הברית (עליהם דיבר ב-קצ), כיוון עיקר דבריו לאנגליה. כנגד תודה על הודעת שר החוץ הבריטי, אנתוני אידן, לפיה יגנו מעצמות המערב על ישראל ב-מקרה של מלחמה בא הגינוי על איריבטחת חופש השייט לישראל בסואץ בשעת חתימת הסכם הפינוי, היתה זאת הנימה האקטוא-לית של הנאום, שקשרה את הגינוי למעצר בח גלים שנכנס ביום נשיאת הנאום ל-יזמו ה-50.

מאבק על הנשמה. הסקר השיגורתי של כמעט כל בעיות מדיניות החוץ הישראליה שבא לאחר מכן לא חידש דבר מלבד מלים סייסניות לכרית המועצות, שי היתה שיפור יחסים, הבטחה לפיתוח יחסי מסחר עם סין העממית ואי הזכרת נושא יסודי אחד: גרמניה.

הנאום שלא שוסע, שלא כמקובל, עלידי אף קריאת בנינים אחת, סוכם בארבע מלים של ח"כ מפ"ם תנן רובין, שהדהדו בכנסת, הפכו לסיסמת היום. אמר רובין כשנחצה הברתו האחרונה של שרת: "בוה נגמרה סקירת העתונות!"

אחר ירדה הכנסת לרמה הנמוכה הרגילה של דיון על מדיניות חוץ: כל מסלוגה של-זה מלהגי סיסמותיה. מאיר ארנוב התחכת עם האנציקלופדיה הסובייטית, משה סנה הכ-חיש נרגשות כאילו הביע את דעתו שה-יהודים אינם עם.

אולם ח"כ אחד בא על סיפוקו. היה זה אליעזר לבנה ששמע מפי שרת חזרה מילר לית כמעט על הצעתו האחרונה לשלום עם ערב. אחר שאמר את מדיח-נגיב גמאל עבר אל-נאסר במונחים לא אוהדים ביותר: "ה-שלב הבא הוא מאבק בין מדינת ישראל ו-בין שליטי ערב על נשמת המוני הערבים בארצות ערב."

תעשייה

כוס הדמעות

בשבוע שעבר שרו מכוונתו של מפעל גדול באזור התעשייה בחולון את שירת הברבור שלהן. השערים הכבדים נסגרו. הארובות חדלו להעלות עשן — ויחד עם תמורת העשן האחרונות נמוגו גם תקותיו של התעשיין, פנחס לינק.

כאשר עלה לינק מהונגריה, לפני חמש שנים, הביא אתו סכום כסף, התחיל לחפש מפעל נושא-החיים להשקיע בו את הונו. החיפושים לא היו ממושכים: המוצר ייקר ביותר באותם הימים היה כוס-זכוכית. דר-כייבוא הכוסות היו חסומים. המפעל המי-קומי בראשון-לציון סיפק רק חלק זעום מן הצריכה. המסחר בכוסות פרח בשוק השחור.

היתה זו הזדמנות מצויינת להרויח הון תועפות. לינק נהג את עיניו בכוס — יותר נכון, במפעל-הכוסות הקטן קריסטל שהוקם בחולון. הוא השקיע את כספו במפעל, הרחיב אותו, העבירו לאזור התע-שיה החדש בחולון, החל ליצור סרוויסים למים, שהיו מורכבים מצנצנת ושש כוסות, במחיר של 3,600 ל"י הכרוזים — פי חמישה מערכה של מערכת-כלים דומה בחוץ-לארץ.

מפעלים מתחרים. במשך זמן מה שיגשו העסקים הפליא. אולם עם ראשיה המדיניות הכלכלית החדשה, הפכה הכוס המכניסה רווחים לכוס של דמעות: הבר-קוש לסרוויסים של לינק ירד. מפעלי-זכוכית מתחרים צצו בכל רחבי הארץ. מחירי חומרי הגלם ושכר-העבודה העפילו מעלה מעלה, בה בשעה שמתירי מוצרי הזכוכית ירדו פלאים. לינק לא נכנע על נקלה. הוא המשיך

כולם מעשנים אותי

מטוסיאן דה לוקס

הצלחות המעופפות - פלישה נכוכב אחר!

קרא ב"טרקלין" לצעיר

קצינים גבוהים במט"ל האמריקני מודים כי הצלחות באות מכוכב אחר.

כן מכילה החוברת מאמרים ורשימות רבים.

- ילדותו של מרלון ברנדו
• מוזר — אבל אמיתי!
• שני נוקאוטים בקרב אחד
• נסה כוחך בבלשות
• האדם שלמד לטוס מהצפורים
• מה גבול הסבל של גוף האדם
• המוסיקה העתיקה בחרת בעולם
• אמנות ה"מתחחה"
• בלשים במרחבי הטונדרה
• סיפור מדעי דמיוני שלם. המשמר על הירח"

הגיעו מכוונת כתיבה חדשות מקוריות עבריות

CONTINENTAL למכירה בלירות ישראליות

ההספקה מהמחפן

נא לרשום את המספר ההדש של הטלפון שלי 5-0-3-2

ברמז, ת.א. אלנבי 111

למכירה

בהזדמנות יוצאת מן הכלל מכונית פיג'ו 7/1946 במצב טוב מאוד, טסט לשנה ובטוח מקיף. לפנות: גרג' הדייקן, כביש פ"ת ליד רחוב נחמני, לטוביה.

רחוב אחריהעם 11 תל-אביב